

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/56/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118219574
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1118219574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: ICSP s.r.o., so sídlom Drieňová 1/ F, Bratislava, IČO: 44 669 666, právne zast. Advokátska kancelária SOWA s.r.o., so sídlom Beblavého 8, Bratislava, IČO: 50 720 422, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast. FELIX NEUPAUPER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 56 711 832, o zaplatenie 1.701,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13.11.2025, č.k. 39C/78/2024-241, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. mení tak, že žaloba sa v tejto časti **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný **m á** proti žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.701,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.701,28 eur od 30.12.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; o výške trov rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 4 ods. 1 a 2 písm. a) a b), § 15 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), ust. § 106 ods. 1 a 2, § 101, § 104, § 524 ods. 1 a 2, § 788 ods. 1, § 797 ods. 1 až 4 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), a vecne tým, že bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v predmetnej veci v uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.08.2023 č.k. 2Cob/53/2022-193, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 27.10.2021 č.k. 29Cb/258/2018-150 zrušil a vec mu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom sa musel v prvom rade vysporiadať so vzniknutou procesnou situáciou, ktorá v konaní nastala po písomnom podaní žalobcu zo dňa 04.03.2020. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobu žalobca skutkovo odôvodňoval tak, že žalobu podáva za veriteľa A. B., na základe Plnomocenstva zo dňa 03.12.2018 (ďalej len „Plnomocenstvo“), keď z textu predloženého plnomocenstva vyplývalo, že spoločnosť ICSP s.r.o. vystupovala len v postavení splnomocnenca pri vymáhaní nároku splnomocniteľa A. B.. V podaní zo dňa 04.03.2020 žalobca zmenil svoje skutkové

tvrdenia, keď uviedol, že A. B. na podklade Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.12.2018 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávky“) postúpil svoju pohľadávku na vyplatenie poistného plnenia na žalobcu ako postupníka a Zmluvu o postúpení pohľadávky aj pripojil. Odvolací súd v tejto súvislosti vyslovil právny názor, v zmysle ktorého je uvedené podanie žalobcu potrebné považovať za zmenu žaloby podľa ust. § 140 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o zmene žaloby (body 19, 27 a 30 odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave). Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené posúdil skutkové okolnosti uvádzané žalobcom v podaní zo dňa 04.03.2020 v kontexte skutkových tvrdení, ako vyplývali z podanej žaloby, a dospel k záveru, že podanie žalobcu doručené súdu prvej inštancie dňa 05.03.2020 obsahuje podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, ktoré sa týkajú hmotnoprávneho vzťahu žalobcu a žalovaného (rozdielom je, či žalobca v konaní vystupuje len v postavení splnomocnenca, vymáhajúc nárok za veriteľa alebo vystupuje v postavení postupníka, na ktorého prešlo právo, ktoré je predmetom konania, a teda sa na podklade Zmluvy o postúpení pohľadávky stal priamym nositeľom práva uplatneného voči žalovanému žalobou). Nakoľko výsledky doterajšieho konania nebránili konaniu o zmenenej žalobe, ktorej zmena spočívala v doplnení a podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, súd prvej inštancie dňa 14.10.2025 uznesením pripustil zmenu žaloby. Po rozhodnutí o zmene žaloby, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu, súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná, keď žalobca sa podanou žalobou, po pripustení jej zmeny, domáhal v postavení veriteľa voči žalovanému zaplata sumy 1.701,28 eur s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 17.12.2015 nastala škodová udalosť, kedy pri vchádzaní do garáže bytového domu na Hrachovej ul. si právny predchodca žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj len „poškodený“ alebo „poistený“) poškodil svoje motorové vozidlo C. X, r.v. 2007, EČV: D. (ďalej len „poškodené motorové vozidlo“), ktoré mal povinne zmluvne aj havarijne poistené u žalovaného (ďalej len „škodová udalosť“), pričom nebolo medzi stranami sporné, že nikto ďalší nebol účastníkom škodovej udalosti, a teda sa jednalo o nárok uplatnený poisteným voči vlastnému poisťovateľovi. Za týchto skutkových okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu má svoj právny základ v Zmluve o havarijnom poistení č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o havarijnom poistení“), uzavretej medzi poškodeným (poisteným) a žalovaným, nie v Zmluve o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX. Uvedené vyplynulo najmä z vykonaných obidvoch zápisov o obhliadke poškodeného motorového vozidla spoločnosťou SLOVEXPERTA s.r.o., keď samotný obhliadajúci technik priradil k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX produkt KASKO, čo je všeobecne známe ustálené označenie produktu havarijného poistenia, poškodený oznámil vznik škodovej udalosti poisťovni na tlačive vyplnenom dňa 02.06.2016, ktorým sa uplatňuje voči poisťovni nárok z havarijného poistenia a aj samotná poisťovňa (žalovaný) likvidovala uplatnený nárok ako nárok zo Zmluvy o havarijnom poistení (č. XXXXXXXXXXXX, čo bolo označenie Zmluvy o havarijnom poistení). Uplatnený nárok vznikol poškodenému v dôsledku jeho vlastnej činnosti, keď si poškodil vlastné motorové vozidlo vlastným konaním bez zavinenia akéhokoľvek ďalšieho subjektu. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 14.10.2025, že predmetný nárok je potrebné posudzovať ako nárok z havarijného poistenia, samotný žalovaný nepoprel; súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) zo dňa 26.04.2023 sp. zn. 4Cdo/81/2022, R 29/2025. Po ustálení nároku uplatneného v tomto konaní ako nároku z havarijného poistenia sa súd prvej inštancie následne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, vo vzťahu k čomu odvolací súd poukázal na to, že pre nároky z povinného zmluvného poistenia platí, že pre premlčanie nároku ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. odkazuje na rovnakú úpravu ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila s odkazom na ust. § 106 Občianskeho zákonníka. Nakoľko však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uplatnený nárok nie je nárokom z PZP, ale je nárokom z havarijného poistenia, na daný zmluvný vzťah bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní nároku z poistných zmlúv (§ 101 a § 104 Občianskeho zákonníka). Ak teda škodová udalosť (poistná udalosť) nastala dňa 17.12.2015 a pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti, tak aplikujúc všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu plynúcu odo dňa, keď sa právo mohlo prvýkrát vykonať, by premlčacia doba v danom prípade neuplynula skôr ako dňa 17.12.2019; nakoľko žalobca podal žalobu na súde dňa 06.12.2018, táto bola podaná včas, a preto námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná. Pokiaľ išlo o výšku uplatneného nároku, súd prvej inštancie uviedol, že táto pozostávala z neuhradeného rozdielu medzi vystavenou faktúrou za opravu poškodeného motorového vozidla v sume 2.360,32 eur a poskytnutými poistnými plneniami žalovaného spolu v sume 659,04 eur (dňa 13.10.2016 v sume 322,02 eur a dňa 15.12.2016 v sume 337,02 eur), pričom ako dôvod krátenia poistného plnenia žalovaný v oznámeniach o poistných

plneniach uviedol, že rozsah poškodenia dielov bol opraviteľný, preto boli vo výpočte poistného plnenia priznané náklady na opravu, nie na výmenu poškodených dielov. S poukazom na ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia - dôvody krátenia poistného plnenia musia byť teda riadne vysvetlené a v konaní pred súdom zo strany poisťovne dôvodne preukázané. Keďže rozsah poistného plnenia ako prvá určuje samotná poisťovňa, ktorému predchádza vykonané šetrenie (poistnej) škodovej udalosti, je dôkazným bremenom poisťovne v konaní pred súdom preukázať na základe akých výsledkov šetrenia dospela k oznámeným záverom pri stanovení rozsahu poistného plnenia. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v tomto smere poisťovňa (žalovaný) v konaní pred súdom prvej inštancie svoje dôkazné bremeno neuniesla, keď žiadnym spôsobom nepreukázala, na podklade akých skutočností dospela k poskytnutiu plnenia v sume 659,04 eur, hoci vyfakturovaná suma opravy poškodeného motorového vozidla bola vo výške 2.360,32 eur, žiadnym spôsobom sa nevyjadřila, na základe čoho dospela k záverom o tom, že rozsah poškodenia dielov bol opraviteľný a prečo nepriznala náklady spočívajúce vo výmene poškodených dielov, ale len náklady na opravu. V prospech uvedených záverov poisťovne podľa súdu prvej inštancie nesvedčal žiaden dôkaz predložený v konaní, naopak, v obidvoch predložených zápisoch o obhliadke poškodeného motorového vozidla, ktoré vykonal technik SLOVEXPERTA s.r.o., je každý jeden poškodený diel označený písmenom „V“, čo v zmysle zápisu o poškodení znamená potrebu jeho výmeny, nie opravy. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému jeho nárok na doplatenie poistného plnenia vo výške 1.701,28 eur. Žalobca riadne zdokladoval, že došlo k poškodeniu poškodeného motorového vozidla, ktoré potrebovalo vykonanie opravy, zdokladoval výšku škody predloženou faktúrou, ako aj rozsah poškodenia. Naopak, keďže žalovaný nepreukázal dôvod krátenia poistného plnenia, súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu v rozsahu uplatnenej istiny v celom rozsahu. Nakoľko sa žalovaný so svojim plnením dostal do omeškania, žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania, a to 8 % ročne zo sumy 1.701,23 eur od 15.12.2016 do zaplatenia, pričom výšku úroku z omeškania určil s poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v danom prípade sa jednalo o nárok z havarijného poistenia medzi poisteným (fyzickou osobou A. B.) a žalovaným ako poisťovňou, ktorá Zmluva o havarijnom poistení má svoj právny základ v Občianskom zákonníku, a preto nároky z nej vyplývajúce, vrátane nároku na zaplatenie úroku z omeškania, je potrebné podriaďiť právnej úprave vyplývajúcej z Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu bolo možné úrok z omeškania priznať z istiny 1.701,28 eur podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške o 5 % ročne. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 14.12.2016, preto poistné plnenie bolo splatné (do 15 dní po skončení šetrenia) do 29.12.2016 a do omeškania sa žalovaný mohol dostať najskôr od 30.12.2016. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.701,28 eur od 30.12.2016 do zaplatenia a v časti prevyšujúceho uplatneného úroku z omeškania podanú žalobu zamietol ako nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní len nepatrný neúspech (spočívajúci v zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a že vec nesprávne právne posúdil, a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaný považoval rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti za nesprávny, nezákonný a arbitrárny (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. I. ÚS 115/02, sp. zn. I. ÚS 12/05, sp. zn. I. ÚS 382/06), ktorý je výsledkom zjavnej svojvôle a trpí nepreskúmateľnosťou. Podľa žalovaného prvoinštančný súd vyslovil závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 tretia veta CSP a napr. judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, mutatis mutandis rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 56/01, nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 119/03-30, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 115/03). Žalovaný mal za to, že prvoinštančný súd sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so žalovaným vznesenou námietkou premlčania žalobcom uplatneného nároku, na základe ktorej bol uplatnený nárok žalobcu podľa žalovaného v celom rozsahu premlčaný. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si v žalobe uplatnil pohľadávku za veriteľa

– poškodeného - na základe Plnomocenstva a uviedol, že poškodený je vlastníkom poškodeného motorového vozidla (zn. C. XXX E., EČV: D.), na ktoré uzavrel dňa 15.06.2015 Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poistení pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „Zmluva o PZP“), že dňa 17.12.2015 došlo na poškodenom motorovom vozidle k škodovej udalosti, ktorú poškodený nahlásil žalovanému. Za opravu poškodeného motorového vozidla žalobca vystavil faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2.360,32 eur a žalovaný po ukončení šetrenia dňa 02.10.2016 poškodenému priznal sumu 332 eur a následne vyjadrením zo dňa 16.12.2016 bola poškodenému priznaná ešte suma 337,02 eur. Žalovaný v odpore zo dňa 18.10.2019 namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a argumentoval tým, že žalobca nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval jeho aktívnu vecnú legitímáciu a poukázal na znenie Plnomocenstva, na základe ktorého sa žalobca nedostal do hmotnoprávneho postavenia poškodeného, a preto nemôže v konaní vystupovať ako strana sporu (žalobca mohol byť na základe Plnomocenstva len zástupcom poškodeného). Až následne (po uplynutí premlčacej lehoty) v rámci žalobcovho vyjadrenia zo dňa 04.03.2020 k odporu žalovaného predložil žalobca Zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, od ktorej začal žalobca odvíjať svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalovaný mal za to, že po tom, ako žalovaný v odpore dôvodne namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, sa žalobca snažil zhojiť tento nedostatok predložením Zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom je nepochybné, že Zmluva o postúpení pohľadávky bola antidatovaná, a to aj s poukazom na skutkové tvrdenia uvedené v samotnej žalobe, pričom takáto Zmluva o postúpení pohľadávky de facto negovala všetky plné moci, ktoré boli vydané v tejto veci. Žalovaný už v rámci pôvodného prvoinštančného konania poukázal na skutočnosť, že samotným vyjadrením žalobcu došlo k zmene žaloby (§ 140 ods. 2 CSP), nakoľko zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, avšak konajúci súd skutočnosti uvedené vo vyjadrení žalobcu nevyhodnotil ako zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, preto nerozhodoval o zmene žaloby uznesením. Žalovaný napriek tomu vzniesol námietku premlčania voči uplatneného nároku, keďže ku škodovej udalosti došlo dňa 17.12.2015 a žalobca až vo vyjadrení podstatne zmenil rozhodujúcu skutočnosť vo vzťahu k existencii svojej aktívnej vecnej legitímácie vo vedenom spore, keď túto začal odvodzovať od Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný mal za to, že sa nejednalo o doplnenie ani o spresnenie skutkového stavu, ale o podstatnú zmenu rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej v žalobe, od ktorej žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu a kauzálna má relevantný vplyv aj na plynutie samotnej premlčacej lehoty uplatneného nároku. Rozsudkom súdu prvej inštancie (v poradí prvým) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 1.701,28 eur s časťou uplatňovaného príslušenstva, ktorý rozsudok bol na odvolanie žalovaného zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že podanie žalobcu zo dňa 04.03.2020 treba považovať za zmenu žaloby podľa ust. § 140 ods. 2 CSP, a to z toho dôvodu, že žalobca síce požadoval rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového stavu (skutkového základu veci), než ako ho sám uviedol v pôvodnej žalobe. V následnom prvoinštančnom konaní prvoinštančný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu na pojednávaní konanom dňa 14.10.2025 vyhlásil v prítomnosti obidvoch sporových strán uznesenie, ktorým zmenu žaloby spočívajúcu v podstatnej zmene a doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe v zmysle vyjadrenia žalobcu zo dňa 04.03.2020, doručeného súdu prvej inštancie dňa 05.03.2020, pripustil. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyhodnotil vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného ako nedôvodnú. Žalovaný sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že v danom prípade by premlčacia doba uplynula dňa 17.12.2019, avšak nestotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu o tom, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného nebola dôvodná, keďže žalobca podal žalobu na súde už dňa 06.12.2018, keď v uvedený deň bola síce podaná žaloba, avšak z dôvodov uvedených vo vyjadrení žalobcu (doručenom súdu prvej inštancie až dňa 05.03.2020) došlo k podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, čo viedlo k rozhodnutiu o zmene žaloby. Žalovaný mal za to, že pripustená zmena žaloby má relevantný vplyv aj na plynutie samotnej premlčacej doby uplatneného nároku a ak vyjadrenie žalobcu bolo doručené súdu prvej inštancie až dňa 05.03.2020 a premlčacia doba uplynula už dňa 17.12.2019, bol celý uplatňovaný nárok žalobcu premlčaný. Žalovaný podotkol, že na uvedenú skutočnosť opakovane poukazoval už pred vydaním prvého rozsudku súdu prvej inštancie, no napriek uvedenému sa prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, aký vplyv mala pripustená zmena žaloby na plynutie premlčacej doby, preto je podľa žalovaného v tejto časti rozsudok prvoinštančného súdu okrem jeho nesprávnosti aj zjavne arbitrárny. Žalovaný záverom namietal aj to, že prvoinštančný súd výrokom III. napadnutého rozsudku nesprávne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom je nepochybné, že žalobca nebol úspešný v plnom rozsahu (nielen v časti

obdobia uplatňovaných úrokov z omeškania, ale aj v časti uplatňovanej nesprávnej sadzby úrokov z omeškania).

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 19.01.2026, poukázal na priebeh a rozhodovanie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v predchádzajúcom konaní a uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a stotožňuje sa s ním, pričom konajúci súd svoje rozhodnutie dostatočne a vecne odôvodnil a správne ustálil, že v konaní bol uplatnený nárok z havarijného poistenia (nie z PZP podľa zákona č. 381/2001 Z.z.). Žalobca poukázal na záver súde prvej inštancie ohľadne nedôvodne vznesenej námietky premlčania žalovaným a na to, že žalovaný nepreukázal kvalifikovaný právny dôvod krátenia poistného plnenia, i keď ho zaťažovalo dôkazné bremeno, aby preukázal opodstatnenosť zníženia poistného plnenia. Za správne považoval žalobca aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o priznaní nároku na náhradu trov konania vo výške 100 %, pretože súd prvej inštancie pristúpil len k zmene výšky uplatneného úroku z omeškania (z pôvodných 8 % p.a. na 5 % p.a.) a k zmene dátumu omeškania žalovaného, ktoré skutočnosti nemajú vplyv na konečnú výšku trov konania, nakoľko čo do výšky žalovanej sumy bol žalobca v celom rozsahu úspešný. Žaloba argumentoval tým, že úprava výšky úroku z omeškania a dátumu omeškania sa uskutočnila len v pomerne nepatrnej časti a aj keď CSP už nepozná ustanovenie obdobné ust. § 143 ods. 3 OSP, považoval to s ohľadom na nezmenenú výšku žalovaného nároku (od ktorého sa aj odvíja samotná výška trov konania) za plný úspech žalobcu v spore. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a aby zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je podané dôvodne.

7. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu, konania pred súdom prvej inštancie, vrátane pôvodného prvoinštančného a odvolacieho konania, vyplýva, že žalobca sa pôvodne žalobou domáhal svojho nároku „za veriteľa A. B. na základe plnomocenstva zo dňa 03.12.2018“, ktoré Plnomocenstvo žalobca pripojil k žalobe a z obsahu ktorého vyplýva rozsah oprávnenia žalobcu konať v mene poškodeného, aby ho zastupoval v celom rozsahu voči žalovanému „pri riešení poistnej udalosti za vozidlo C. X, D. v súvislosti s poistnou udalosťou XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.12.2015“. Podanie žalobcu zo dňa 04.03.2020, doručené súdu prvej inštancie dňa 05.03.2020, správne posudzoval súd prvej inštancie (v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu) za zmenu žaloby podľa ust. § 140 ods. 2 CSP, a to z toho dôvodu, že žalobca síce požadoval rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového stavu (skutkového základu veci), než ako ho sám uviedol v pôvodnej žalobe. Žalobca v podaní zo dňa 04.03.2020 uviedol nové skutkové tvrdenia, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky (ktorú predložil ako prílohu podania) poškodený (A. B.) ako postupca postúpil svoju pohľadávku na vyplatenie poistného plnenia na žalobcu ako postupníka. Súd prvej inštancie zmenu žaloby v rozsahu zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe v zmysle podania žalobcu zo dňa 04.03.2020 s prílohami pripustil uznesením na pojednávaní dňa 14.10.2025.

8. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Podľa ust. § 104 Občianskeho zákonníka, pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

10. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú

v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

11. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Žalovaný odvolaním namietal, že súd prvej inštancie na vec nesprávne aplikoval ust. § 104 Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania nároku žalobcu. Uvedená odvolacia námietka žalobcu je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Zásada hospodárnosti konania vedie konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov (viď R 29/1983 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo 82/2009, 1 Cdo 43/2009, 2 Cdo 194/2011, 3 Cdo 231/2009, 3 Cdo 187/2013, 7 Cdo 305/2014).

13. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu a stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Právo na poistné plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť, tzv. poistná udalosť (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Premlčacia lehota na poistné plnenie začne plynúť rok po poistnej udalosti (§ 104 Občianskeho zákonníka), teda prvým dňom plynutia premlčacej lehoty je deň, ktorý sa svojím označením a názvom zhoduje s tým istým dňom v nasledujúcom roku. Dĺžka premlčacej lehoty nie je osobitne upravená a platí všeobecná trojročná premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Účelom osobitnej úpravy začiatku plynutia premlčacej lehoty pri právach na uplatňovanie si poistného plnenia je proces, ktorý po poistnej udalosti prebieha a súvisí so šetrením poistnej udalosti. Aby tento proces negatívnym spôsobom neovplyvnil oprávneného z poistného plnenia, zákonodarca mu priznáva osobitnú ročnú lehotu, počas ktorej sa predpokladá, že dôjde k určeniu nárokov na plnenie z poistenia a následne bude mať oprávnený subjekt všeobecnú premlčaciu lehotu na to, aby si tieto nároky voči poisťovní uplatnil.

14. Premlčacia doba podľa ust. § 112 Občianskeho zákonníka neplynie v prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Význam zastavenia plynutia premlčacej doby spočíva v tom, že počas riadneho pokračovania v konaní sa premlčacia doba nemôže skončiť. Pri zmene žaloby vznikajú procesné aj hmotnoprávne účinky ako pri podaní žaloby, a to vrátane zastavenia plynutia premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka, uznesenie NS SR zo dňa 29.11.2017 sp. zn. 6Cdo/202/2016).

15. Citované ust. Občianskeho zákonníka síce súd prvej inštancie aplikoval, ale nesprávne dovodil plynutie premlčacej doby bez zohľadnenia zmeny žaloby podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 05.03.2020. Až zmenou žaloby žalobca oproti pôvodnej žalobe (v čase podania žaloby v postavení splnomocnenca poškodeného ako veriteľa žalovaného, za ktorého podával žalobu) poskytol skutkové tvrdenie o existencii hmotnoprávneho vzťahu medzi ním (ako veriteľom) a žalovaným. Podaním zo dňa 04.03.2020 žalobca nedopíňal len ďalšie skutkové tvrdenie na podloženie svojho pôvodne uplatneného nároku (v mene a na účet poškodeného) napriek tomu, že skutkový základ ohľadne škodovej udalosti

ostal nezmenený. Žalobca v podanej žalobe netvrdil, že je veriteľom žalovaného titulom právneho nástupníctva poškodeného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky, uvedené skutkové okolnosti týkajúce sa hmotnoprávneho vzťahu žalobcu a žalovaného začal tvrdiť až v priebehu konania v podaní zo dňa 04.03.2020 (a nešlo o zmenu strany sporu, keďže žalobca označil v žalobe aktívne vecne nelegitimovaný subjekt, ktorému nesvedčal hmotnoprávne žalobou uplatnený nárok). Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie veci je, že hmotnoprávne zmenou žaloby ide o nový nárok, hoci s rovnakým petitom.

16. V danom prípade hmotnoprávne účinky zmenenej žaloby nastali dňom, keď súdu prvej inštancie došlo podanie žalobcu dňa 05.03.2020 a došlo k spočívaniu premlčacej doby (uznesenie NS SR zo dňa 30.04.2009 sp. zn. 4Cdo/87/2007, uznesenie NS SR zo dňa 29.11.2017 sp. zn. 6Cdo/202/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.12.2017 sp. zn. 5Co/203/2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.06.2016 sp. zn. 23Co/462/2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.05.2019 sp. zn. 11Co/10/2018), keďže súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil dňa 14.10.2025). Až týmto okamihom je potom spojený dôsledok pre spočívanie premlčania, a to, že sa týmto dňom beh premlčacej doby zastavuje a tento okamih je tiež rozhodný pre posúdenie, či premlčacia lehota márne uplynula.

17. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal návrh na zmenu žaloby dňa 05.03.2020 (podanie zo dňa 04.03.2020) a (i) dňa 17.12.2016 (rok po poistnej/škodovej udalosti dňa 17.12.2015) začala plynúť trojročná premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá (ii) premlčacia doba uplynula dňa 17.12.2019, je nárok žalobcu (ako hmotnoprávneho nositeľa žalovaného práva, nie ako splnomocnenca poškodeného na základe Plnomocenstva) uplatnený zmenou žaloby dňa 05.03.2020 premlčaný a námietka premlčania vznesená v konaní žalovaným je dôvodná. Dôsledkom dôvodne vznesenej námietky premlčania je zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

18. Na základe uvedeného odvolací súd podľa ust. § 388 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie v napadnutom prisudzujúcom výroku I. zmenil tak, že žalobu v prisudzujúcej časti (o zaplatenie sumy 1.701,28 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.701,28 eur od 30.12.2016 do zaplatenia) zamietol.

19. O trovách konania (celkových) odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko v dôsledku zamietnutia žaloby žalobcu v celom rozsahu, bol žalovaný úspešný v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).